

16. Ramsayer: Three dimensional densification of satellite networks by terrestrial measurements.

17. Ashkenazi: Criteria for strength analysis and optimization of terrestrial triangulation networks.

18. Solarić M: Determination of distance between two stations and of space coordinates of stations when the distance between artificial Earth's satellites is known.

19. Schmitt: Principe de détermination de la position d'un satellite par visée a partir de deux stations avec utilisation du grand cercle de simultanéité et détermination relative de l'erreur systématique en temps des visées pour les deux stations.

20. Hradilek: Investigations on the three-dimensional mathematical model for terrestrial triangulation.

21. Solarić N.: The additional equipment used at Hvar to improve the accuracy of time registration and to

simplify the observation procedure for the IGN-camera.

22. Sigl/Ludwig: Some remarks on the determination and use of geocentric coordinates.

23. Saxena: Investigations on a possible improvement of terrestrial triangulation by means of super control points. (Paper read by H. Moritz).

24. Mittermayer: Adjustment of free networks.

Geodetski — F 4

25. Grafarend: Stochastic processes in geodetic nets.

26. Meissl: Investigations of random error propagation in geodetic networks.

27. Schwarz: Combination and analysis of networks of different kind by generalized least-squares methods.

Za učesnike Simpozija bio je priređen 29. V svečani ručak kod načelnika grada kao i svečani prijem (večera) 31. V kod predsjednika Štajerske.

M. Solarić

IN MEMORIAM

PROF. DR. ING. FETHULAH SMAILBEGOVIĆ

Iznenadna smrt Prof. Fethulaha Smailbegovića bolno je odjeknula među svim njegovim kolegama, saradnicima i poznanicima.

Umro je 1. a sahranjen 3. maja 1972. godine na Novom groblju u Sarajevu. Ovaj neumorni pregalac umro je na praznik rada, iako za odmor nije znao, a čitav njegov život ispunjavao je samo rad.

Prof. Fethulah Smailbegović rođen je 25. II 1908. godine u Rogatici. Osnovnu školu je pohađao u Tešnju, a gimnaziju u Derventi i Sarajevu. Geodetsku tehničku školu je završio 1928. godine u Beogradu.

Po završetku Geodetske tehničke škole radio je na raznim poslovima premjera Srbije. Posebno su zapaženi njegovi radovi na triangulaciji 3. i 4. reda grada Niša, Niške Banje, Aranđelovca i Lazarevca., te na radištimama u srezovima Valjevo, Kosjerić i Proku-

plje i na povezivanju triangulacije Jugoslavije i Rumunije.

Godine 1936. prelazi u Tuzlu na održavanje katastarskog premjera, a 1937. godine u Tešanj za šefa Uprave za katastar, na kojoj dužnosti ostaje do 1943. godine. Zbog svog antifašističkog djelovanja penzionisan je januara 1943. godine od strane kvislinških vlasti. Drugom polovinom 1943. godine pristupio je NOP-u, a 1. oktobra 1944. godine prelazi na dužnost predsjednika opštinskog i sreskog NOO u Tešnju.

Prof. Fethulah Smailbegović je najveći dio posleratnih godina proveo u Tuzli, gdje je njegova kao stručna tako i društveno-politička aktivnost bila veoma zapažena.

Godine 1947. dolazi za profesora Rudarskog odsjeka Tehničke škole u Tuzli. Njegova poslovna marljivost, nezujizam instinskog prgaoca i izraziti smisao i sklonost za nastavno-vaspitni

rad brzo su mu stvorili zavidan ugled primjernog radnika i pedagoga. U međuvremenu postaje šef Rudarskog odsjeka i pod njegovim rukovodstvom odškolovali su mnogi rudarski stručnjaci koji danas rade po rudnicima širom Bosne i Hercegovine, kao i u mnogim rudnicima širom Jugoslavije. Pored nastavno-vaspitnog rada u Školi obavljao je i mnoge druge odgovorne dužnosti kao što su: predsjednik Savjeta za prosvjetu, predsjednik Savjeta za stambenu igradnju i komunalne poslove, te član sreskog i okružnog NO i mnoge druge.

Želja za sve većim saznanjem navodi ga da se upiše na Geodetski odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Iako opterećen redovnim dužnostima šefa Rudarskog odsjeka Tehničke škole, te mnogobrojnim društvenim aktivnostima, uspijeva da kao vanredni student, i pored već narušenog zdravlja, diplomira u redovnom roku 1955. godine. Tako je, zahvaljujući svojoj velikoj upornosti, opštoj kulturi i već akumuliranom stručnom znanju, uspješno savlada i taj stepen koji ga je vodio sve dalje u naučne probleme geodezije.

Prof. Fathulah Smailbegović dolazi u Sarajevo 1956. godine za direktora Geodetske tehničke škole. Pod njegovim rukovodstvom Škola doživljava svoj puni uspjeh. Njegove organizacione sposobnosti i nastavno-pedagoško iskustvo dolazi u ovoj Školi do punog izražaja. Okuplja nastavni kadar i nabavlja najsuvremeniju opremu, a zatim gonjen svojim istraživačkim čulom radi na podizanju geodetskog školstva u SR Bosni i Hercegovini na viši nivo.

Najveća zasluga za osnivanje Više geodetske škole 1961. godine pripada upravo prof. Fethulahu Smailbegoviću, koji je bio i njen profesor i dugogodišnji direktor. Njegovo polje rada bilo je zaista široko. Za njega se slobodno može reći da je bio sa širokim pogledima i primjernim ne samo stručnim nego i opštim obrazovanjem. On se ne bavi samo nastavno-vaspitnim već i stručnim i naučnoistraživačkim radom.

Najveća njegova stručna i naučna preokupacija bila je problem slijeganja tla u gradu Tuzli. Kao stručnjak se istančanim osjećajem za geodetske probleme i čovjek sa izrazitim istraživačkim smislom, nije se mnogao pomiriti samo sa posmatranjem tihog umiranja njemu dobro poznate stare tuzlanske varoši. Čvrsto je odlučio da sazna prave razloge i zakonitosti ovog svojevrsnog fenomena. Ovaj problem

mu nije dao mira sve dok 1956. godine nije otpočeo sa sistematskim praćenjem slijeganja terena u gradu Tuzli, koji je redovno vršio sve do svoje Smrti. Sa koliko je žara prišao ovom teškom i kompleksnom problemu grada Tuzle najbolje potvrđuje njegova doktorska disertacija koju je odbranio upravo iz ove problematike u Beogradu 1960. godine.

Pored odgovornih dužnosti direktora Geodetske tehničke, a zatim i Više geodetske škole, vršio je i niz drugih dužnosti. Bio je predsjednik Udruženja nastavnika stručnih škola SR Bosne i Hercegovine, predsjednik Saveza GIG-a Bosne i Hercegovine, član Komisije za naučno-istraživački rad pri Savjetu i naučni rad Bosne i Hercegovine i pri SJT-a Bosne i Hercegovine i mnoge druge.

Godine 1967. Prof. Fethulah Smailbegović prelazi na Rudarsko-tehnološki fakultet u Tuzlu.

Njegove sposobnosti i primjeran rad ovdje, kao i svugdje tamo gdje je radio ranije, stvaraju mu vanrednu afirmaciju kako među kolegama tako i među studentima, te ga na opšte zadovoljstvo biraju za dekana Fakulteta.

Zbog zapaženog doprinosa na organizaciji i opremanju Fakulteta, te školovanja mladog kadra, kao i na organizaciju i afirmaciju naučno-istraživačkog rada ponovo je izabran za dekana ovog Fakulteta na kojoj dužnosti ga je i smrt zatekla.

Gubitak Prof. Fethulaha Smailbegovića je nenaroknariv ne samo za Rudarsko-tehnološki fakultet nego i za čitavu geodetsku struku, njeno školstvo i nauku. Pred samu smrt svesrdno se zalagao za osniianje Geodetskog odsjeka u Sarajevu i to je smatrao osnovnom kolugom daljeg razvoja geodetske djelatnosti u Bosni i Hercegovini.

Čitav njegov život bio je ispunjen samo radom i obavezama koje je tako savjesno izvršavao i kao takav ostaće među kolegama i saradnicima, a naročito mladim kao svijetao primjer radnika, vaspitača i naučnika.

Bio je skroman, uvijek prijatan sagovornik, ali gdlučan u borbi za progres. Volio je ljude i rado im je pomagao. Sa posebnim zadovoljstvom je pomagao mladim kolegama, a naročito onim koje je zapazio da vole svoju struku i svoj posao.

Bio je neobično odan svojoj porodici, uzoran i plemeniti suprug, nježan i osjećajan otac.

Svojim dugogodišnjim samoprijegornim radom zadužio je našu zajednicu, svoje kolege i saradnike, svoje učenike i studente, zadužio je sve oko sebe, ali nikom nije ostao dužan.

Slava i hvala Prof. Fethulahu Smailbegoviću!

V. Lukić